

احکام نبش قبر و احکام شهید

احکام نبش قبر

۱. نبش قبر (یعنی شکافتن قبر) میت مسلمان جایز نیست ؛ مگر در موارد خاصی از جمله:

میت در زمین غصبی که مالک آن راضی نیست، دفن شده باشد. کفن یا چیز دیگری که با میت دفن شده است، غصبی باشد و مالک آن راضی نباشد که در قبر بماند. میت بدون غسل یا کفن، دفن شده باشد یا روشن شود که غسل او باطل بوده است، یا به غیر دستور شرع کفن شده است، یا او را در قبر، رو به قبله نگذاشته باشند. در تمام این موارد در صورتی شکافتن قبر جایز است که بی حرمتی به میت نشود. برای ثابت شدن حقی، بخواهند بدن میت را ببینند. میت در جایی که موجب بی احترامی به اوست (مثل قبرستان کفار یا محل زیاله) دفن شده باشد. اگر استخوان های میت تبدیل به خاک شود نبش قبر وی جایز است.

۲. نبش قبر امامزاده ها، شهداء، علما و صلحا، اگرچه سال ها بر آن گذشته باشد، در صورتی که زیارتگاه باشد، حرام است. بلکه اگر زیارتگاه نیز نباشد، بنابر احتیاط واجب نباید آن را نبش کرد.

احکام شهید

تکلیف غسل و کفن در حق شهید ساقط است.

توجه

منظور از شهید در این جا کسی است که در میدان جنگ به شهادت رسیده باشد، بنابراین اگر محورهای شهرهای مرزی، میدان جنگ بین دو گروه حق و گروه باطل و یاغی باشد، افرادی که از گروه حق در آنجا به شهادت می رسند حکم شهید را دارند، ولی افرادی که در غیر میدان جنگ کشته می شوند، هر چند اجر و ثواب شهید را دارند ولی حکم شهید در مورد آنها جاری نمی شود.

احکام اعدامی

مسلمانی که حکم اعدام درباره ی او اجرا گردیده است حکم سایر مسلمانان را دارد، و همه ی احکام و آداب اسلامی میت در مورد او جاری است، مثل خواندن نماز میت، و مانند آن.